

[Ove Hansen.]

disse centralkommuner og deres omegnskommuner kan blive enige, og må jeg sige det næsten så stærkt, som jeg kan, at nu overlader vi til disse kommuner selv at finde en løsning. De kender de lokale problemer, nu skal de løse dem, og hvis de ikke løser dem, ja, så bliver det folketinget, der må træffe afgørelsen. Men det ville være rart, om kommunerne selv kunne komme til en forståelse og en løsning. Jeg ved godt, at der er nogle omegnskommuner, der har den opfattelse — og de har sikkert ret deri — at de har løst deres problemer og styret deres kommune godt, og derfor gør det dem måske lidt ondt at skulle blive opløst af og indlemmet i centralkommunen. Men her skal vi se på de krav, der i dag stilles til vort kommunestyre. Den vandring fra land til by, der fremdeles finder sted, nødvendiggør en vis omlægning af vore kommunegrænser, og det må kommunalfolkene rundt omkring være klar over. Vedrørende den ændring, der foretages for disse 3 byers vedkommende, kan jeg henvise til ændringsforslag nr. 7 og 14, som tager sigte på det, jeg her har givet udtryk for.

Vi har også et andet ændringsforslag med hensyn til kommunalreformkommissionens arbejde — den kommunalreformkommission, som nu skal nedsættes, og som virkelig får det store arbejde med at tilrettelægge og løse opgaverne omkring centralkommunerne og deres omegnskommuner. Det var i lovforslaget foreslået, at kommunalreformkommissionen skulle komme med en indstilling til indenrigsministeren, og så skulle indenrigsministeren have den endelige afgørelse. Der er nu stillet et ændringsforslag nr. 16, der går ud på, at for så vidt der fortsat ikke opnås enighed mellem ministeren og kommunalreformkommissionen, skal det være folketinget, der træffer den endelige afgørelse. Dette ændringsforslag kan både jeg og et flertal i udvalget anbefale, og indenrigsministeren har tiltrådt det.

Ændringsforslag nr. 3 vedrører spørgsmålet om sammenlægning af amtskommuner. Vi har drøftet meget indgående, om vi fremdeles skal have 22 amter og 25 amtsråds kredse. Jeg tror, at der er stemning for, at antallet af amtsråds kredse og amter skal reduceres. Der er nævnt forskellige tal; jeg vil ikke nævne noget tal her, selv om jeg

gerne ser en reduktion af antallet af amtskommuner her i vort land; jeg tror, at de stedlige forhold, de geografiske forhold og andre ting må være afgørende for, hvor mange amtskommuner vi i fremtiden skal have. Men vi har mildnet bestemmelserne lidt i forhold til lovforslagets regel om sammenlægning af amtskommuner. I lovforslaget står der, at „i ganske særlige tilfælde kan der foretages sammenlægning af to eller flere amter“. I udvalget er vi blevet enige om at stryge ordet „ganske“, således at der nu kommer til at stå, at „i særlige tilfælde kan der foretages sammenlægning af to eller flere amter“.

Der er altså 6 ændringsforslag, nr. 3, 7, 9, 11, 14 og 16, som et flertal anbefaler til vedtagelse, og som også indenrigsministeren har tiltrådt.

Et mindretal i udvalget, SFs repræsentanter, har stillet 14 ændringsforslag. Jeg skal ikke komme ind på disse ændringsforslag — dem vil ordføreren for SF nærmere gøre rede for. Jeg vil dog sige om disse ændringsforslag, at nogle af dem er meget vidtrækkende, nogle af dem har vi sympati for, det skal erkendes; men vi bygger på noget af det, vi er blevet enige om igennem de 8 års arbejde i kommunallovskommissionen, og vi mener ikke, vi kan gå videre, end kommunallovskommissionen foreslår og forslaget her tilsigter. Jeg vil gerne tilføje — det synes jeg det er rigtigst at sige — at SFs repræsentanter var ikke medlemmer af kommunallovskommissionen, og derfor har de naturligvis ikke haft muligheden for igennem kommissionsarbejdet at komme med de ændringsforslag, de ønsker at stille, og som de nu her har stillet.

Man har i flere henvendelser til os og også i pressen spurgt om, hvorfor hovedstadsområdets, Københavns amtsråds kredse' og hovedstadens problem ikke er løst. Det skal erkendes, at der her er et problem, der bør løses. Vi ved, det er svært at løse. Når vi ikke har taget stilling hertil hverken i kommunallovskommissionen eller under udvalgsbehandlingen her, ja, så skyldes det, at Hovedstadskommunernes Samråd arbejder med problemet, og der er en hel del, der tyder på, at det snart kommer med et forslag. Vi ser gerne, at disse kommunalfolk i hovedstaden og i omegnen, der kender problemerne særlig godt, kommer med et forslag, som vi så